

висококваліфіковані інженери. У результаті в природничі науки прийшли люди, котрим математика дуже звична.

Таким чином, унаслідок розвитку так званих „прикордонних” наук (біофізики, біохімії, біоніки), виникнення подібних напрямів у біології та у техніці (проблеми управління), а також у розвитку інженерно-технічних методів дослідження біологічних об’єктів біологи працюють пліч-о-пліч не лишень із фізиками, хіміками, але й з інженерами, математиками, програмістами.

Список використаних джерел:

1. Бернштейн М. А. Біомеханіка та фізіологія рухів : вибрані психологічні твори. Вид-во НВО «МОДЕК». 2004. 687 с.
2. Вінер Н. Кібернетика, або Управління та зв’язок у тварині й машині : Пер. з англ. І. В. Соловйова та Г. М. Поварова / за ред. Г. М. Поварова. 2-ге вид. К. : Наука. 1983. 344 с.
3. Гурвіч О. Г. Справжня історія біологічного поля. URL: www.wsyachina.narod.ru/biology/biopoles_history.html. (дата звернення: 27.01.2022).
4. Коросов О. В., Горбач В. В. Комп’ютерна обробка біологічних даних : метод. посібник. К. : Вид-во ПетрДУ, 2007. 76 с.
5. Коросов А. В. Спеціальні методи біометрії : навч. посібник агентство з освіти, Петрозав. держ. ун-т. 2007. 364 с.

АДАПТАЦІЯ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПРИРОДНИЧИХ НАУК ДО УМОВ ТА ФОРМ ПРОВЕДЕННЯ СУЧАСНОГО ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ

Половинка Д. С.
(Полтава, Україна)

НУШ – це школа, до якої приємно ходити учням. Тут прислухаються до їхньої думки, вчать критично мислити, не боятись висловлювати власну думку та бути відповідальними громадянами. Водночас батькам теж подобається відвідувати цю школу, адже тут панують співпраця та взаєморозуміння.

Адаптація майбутніх учителів природничих наук безпосередньо пов’язана з реформами та змінами, які відбуваються в освітній програмі. Прогресивність у розвитку природничих наук, спричинена розвитком сучасних поглядів освіти, які реалізуються в програмі Нової української школи.

Вільному розвитку сприяє творче середовище. Таке середовище буде організовано в Новій українській школі. Зміні підлягають фізичне просторово-предметне оточення, програми та засоби навчання.

У Новій школі зросте частка проектної, командної, групової діяльності у педагогічному процесі. Відповідно буде урізноманітнено варіанти організації навчального простору в класі. Крім класичних варіантів, буде використано новітні, наприклад, мобільні робочі місця, які легко трансформувати для групової роботи. Виділятимуться окремі приміщення з відкритим освітнім простором. Планування і дизайн освітнього простору школи буде спрямований на розвиток дитини і мотивації її до навчання. Освітній простір Нової української школи не обмежуватиметься питаннями ергономіки. Організація нового освітнього середовища потребує широкого використання нових ІТтехнологій, нових мультимедійних засобів навчання, оновлення лабораторної бази для вивчення предметів природничо-математичного циклу [1].

Сучасні школярі та їх батьки, також, будуть відчувати зміни і надіятися, що все це призведе до покращення якості освіти. Паралельно зі структурними змінами будуть удосконалюватися методи навчання в школі, підвищуватиметься кваліфікація вчителів, педагогічна освіта переорієнтовуватиметься на компетентнісні засади, педагогіку партнерства, індивідуальний підхід.

Молодим спеціалістам буде легше пристосуватися до нових умов та методів навчання дітей у ЗЗСО.

Сьогодні диктує умови навчання у рамках карантину, що вносить корективи в процес фахової підготовки майбутніх учителів природничих спеціальностей. Ефективності можемо досягти з використанням принципів системності, зв'язку навчання з життям, активності, ціннісної зорієнтованості, неперервності освіти, відкритості освітнього процесу [3].

Неготовність дітей та батьків до кардинальної інтеграції природничих наук, обмеженість матеріально-технічної бази шкіл, може призвести до суперечностей між тим, до чого готують молодих спеціалістів, між тим, з чим вони зіштовхнуться на робочих місцях в ЗЗСО. Тому, актуальні вимоги ринку праці потребують від майбутніх учителів, існування в них ключових надпредметних (міжпредметних, базових) компетентностей, що визначаються як здатність людини здійснювати складні поліфункціональні, поліпредметні, культуродоцільні види діяльності, ефективно розв'язуючи професійні проблеми [2].

Список використаних джерел:

1. Нова українська школа концептуальні засади реформування середньої школи (концепція Нової української школи документ пройшов громадські обговорення і ухвалений рішенням колегії МОН 27/10/2016)
2. (<https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkolacompressed.pdf>)

3. Соловей Леся Віталіївна УДК 378.011.3–051:5] (043.5) Дисертація формування ключових компетентностей майбутніх учителів природничих спеціальностей у фаховій підготовці.

4. <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/serpnevakonferencia/2020/5%20prezi-mandziy.pdf>

ДОСВІД ВПРОВАДЖЕННЯ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРІ МІКРОБІОЛОГІЇ, ВІРУСОЛОГІЇ ТА ІМУНОЛОГІЇ

**Полянська В. П., Звягольська І. М.,
Дерев'янка Т. В., Федорченко В. І.**
(Полтава, Полтава)

Перебудова медичної галузі нерозривно пов'язана з впровадженням у систему медичної освіти нових освітніх стандартів щодо організації та ефективності освітнього процесу, направлених на підготовку конкурентноспроможного фахівця на ринку праці. Сучасний фахівець повинен досконало володіти інноваційними технологіями, бути спроможним швидко і адекватно реагувати на досягнення сучасної медичної науки, бути здатним до ефективної роботи на рівні світових стандартів, бути готовим до безперервності освіти і самоосвіти, до соціальної і професійної мобільності. Тому, на кожному етапі навчання необхідно у здобувачів вищої медичної освіти розвивати творче мислення, вміння пошуку, отримання та аналізу інформації, впровадження її у практичну діяльність[1].

У зв'язку з цим, одним із основних компонентів професійної підготовки майбутнього фахівця є науково-дослідницька діяльність здобувачів вищої освіти. Професійно організована і спланована науково-дослідницька робота студентів направлена на реалізацію наступних функцій [2,4]: освітню; організаційно-орієнтовну; аналітичну; мотиваційну; виховну; стимуляцію необхідності до самоосвіти та саморозвитку.

За формою дослідницька діяльність здобувачів освіти у сучасному виші достатньо різноманітна і може передбачати: виконання лабораторних робіт; написання рефератів; участь в предметних олімпіадах; підготовку доповідей; виконання завдань, що містять елементи наукових досліджень; виконання конкретних нетипових завдань; вивчення теоретичних основ та алгоритму виконання дослідницьких методик тощо.

Дослідницька діяльність здобувачів вищої освіти може проводитися під час навчального процесу відповідно до навчального плану і робочої програми з дисципліни, а також в позааудиторний час.